

autor: Detail

Nájezd

Upozornění: Techno je obyčejný kubistický futurismus.

Kalindář

- 15.2. se koná čtení: BÁSNÍK TICHŮ, ROGO, LUKÁŠ SOBÍŠEK. Kde: Rockberry (Sekaninova 56, Nusle), kdy: 19:00, vstup: dveřmi.
- 23.2. se koná **Rave ritual**. Systémy: FDM FREAX, MLK ANIMALS, BBS (DE), NAME IN PROGRESS (AT), dále DJ: KRENELPANIC, METEK, NSK, EXIT23, NOMEN. Kde: Sportovní hala Pod Lipou (Vědomice 15, Roudnice n.L.), kdy: 21.00 – 10.00, vstup: kdo ví?
- 23.2. se koná koncert SVĚTLO NA KONCI PUDINKU. Kde: Zahrada (V zahradách 13, P8), kdy: 19:00, vstup: do klobouku.
- 16.3. se koná **Em Dé Žet taneček na Kovárně**. Vystoupí: INSPIRATION, NÁMÖL, ŠVINDL, SLEDGEDOWN, FORCE OF HELL. Kde: Hospoda Kovárna (Želízy 22), kdy: 18:00, vstup: u dveří.

14. 2. Valentýn, Valentýna

Přejeme vše nejlepší!
Na Svatého Valentýna
pošli v prdel dceru, syna.
Valentýno, Valentýne,
kdo nešuká, ten ať zhyne!

Společně proti
NARCEJMU!

9.2. zemřel Kenji "Damo" Suzuki
Japonský fenomenální zpěvák, průkopník krautrocku. Nám známý z kapely Can a Damo Suzuki network. Více se dočtete v Nájezdu 58.

Damo, čest tvé památce. Nájezd

Anketa: Bude tuto zimu v Praze 30 dní nasněženo?

Anketa probíhající postupně od roku 2015 monitoruje, jak nám v Praze sněží. Původně jako sázka o lahev rumu, nyní pro zajímavost, jak se nám mění v metropoli počasí. Tedy jestli bude 30 dní tolik sněhu, že nebude na trávníku vidět kvůli sněhu tráva, a to po celých 24 hodin. Referenční bod jsou Letenské sady.

Počet zásněžných dní: 12 (21. 1.)

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej a pak ho někomu dej.

Eduard Ingrid

11. února 1905 – 12. ledna 1991

V neděli jsme si mohli připomenout 119 let od narození českého hudebního skladatele, dirigenta, vášnivého cestovatele a dokumentaristy Eduarda Ingrida. Nám takřka neznámého muže, pro nějž dobrodružství bylo sám život. Eda se narodil ve Zlonicích u Slaného. Tam se rád toulal podél Ohře, otec – vojenský kapelník jej nadchnul pro hudbu. Často se stěhovali, a když zakotvili v Praze, tak Eda zpíval v benediktýnském sboru na Břevnově. Po gymnáziu zkoušel vystudovat přírodovědeckou fakultu UK. Měl však velký hudební talent, tak bez vědomí rodičů přestoupil na konzervatoř, kterou úspěšně dokončil. Miloval tramping, hudbu a velmi rád fotil. Od roku 1924 točil amatérské filmy. Roku 1931 (ve svých 26 letech) s hudbou prorazil už v Čechách. Například na základě pobytu na chajdě v osadě Margon ve vltavských Svatojánských proudech z lásky k divoké řece složil někdejší hit Teskně hučí Niagara. Při jedné operetě, kde tuto píseň

zapojil, mladá Ljuba Hermanová ji zazpívala tak krásně, že diváci spontánně přerušili představení a Ljuba ji musela odzpívat ještě jednou. Ono k písni Škoda lásky Eda dělal první hudební aranžmá, jakožto i k jiným. Byl velmi uznávaný a tím se skamarádil s Karlem Hašlerem, Ferencem Futuristou, ale i E. A. Longenem, dokonce i s Jaroslavem Ježkem, a tím se slavnou dvojicí Voskovcem a Werichem a jejich Osvobozeným divadlem.

Za války měl opletačky s gestapem a po válce roku 1947 se rozhodl vycestovat do Argentiny. Ale během plavby mu režim stihl změnit status na „protirežimní živel“, navíc mu zneplatnili víza do Brazílie a tehdejší argentinský diktátor Perón jej kvůli tomu do Argentiny nepustil. Tedy dříve, než Eda docestoval na místo určení, se stal uprchlíkem. To byla pro jeho svobodnou duši poslední kapka, aby zlomil nad svou rodnou zemí hůl.

Z Brazílského Belému se Eda s falešným brazilským pasem plavil chvilku po moři, pak proti proudu napříč Amazonkou až do Peru, poté pak ještě devět měsíců putoval přes Andy. Zakotvil v Limě, kde vyučoval soukromě hudbu pro děti pracantů z Baťovy místní filiálky. Jeho cit pro fotografii z něj udělal světově známého fotografa, dokonce oficiálně portrétoval trojitého peruánského prezidenta Manuela Prado Ugarteche. S fotografiemi vyhrál několik mezinárodních fotografických soutěží, čímž se dostal na obálky časopisů Time a Life.

V Limě skládal kompozice, z Čech už měl kolem 60 operet a záhy byl všude velice oblíben. Ano, stal se i ředitelem národní opery v Limě.

Samonákladem natočil tři celovečerní filmy. A když už byl v tom točení, navštívili jej dva krajani, Hanzelka a Zikmund, a v dokumentu z jejich cest Jižní Amerikou je pár záběrů

Kantuta II a kapitán Eda

z Peru, kde jsou nezvykle natočení oba dva cestovatelé současně... To byl za kamerou sám Eda Ingrid.

Když bylo Edovi 49 (1954) seznámil se na jedné akci s Thorem Heyrdahlem. Asi díky své vodácké minulosti, nebo čím to bylo, se Eda velmi se nadchl z jeho výpravy voru Kon-Tiki a rozhodl se potvrdit jeho pokus o migraci Peruánců do Polynésie. Vytvořil z balsového dřeva co nejvíce původní loď tehdejší kultury (včetně použití dobových nástrojů) a po roce ji dokončil, pojmenoval ji Kantuta. Vypluli 4. prosince roku 1955 a po 92 dnech plavba skončila neúspěchem, ztroskotali a musela je zachraňovat kolemplojící loď.

Jenže takový detail Edu neodradil, nevzdal se. Za tři roky uskutečnil druhou výpravu, do níž vložil vše, co vlastnil. Druhý vor, Kantuta II, postavil v přístavu Callao na místě, kde Thor Heyerdahl stavěl svůj vor Kon-Tiki. Ale ve stejnou dobu francouzský badatel a kapitán Eric de Bisschop postavil taky svůj člun a vyrazil z Tahiti opačným směrem do Peru, ten ovšem taky ztroskotal a navíc u toho zemřel. Všechny plavby přes

Tichý oceán na experimentálních člunech byly zastaveny a Eda najednou byl ztracen. Zavolal svému příteli – bývalému prezidentovi Manuelu Prado, který sám intervenoval u kapitána přístavu, že Kantuta II bude mít výjimku. A povedlo se. 12. dubna 1959 Eda vyplul. Sice zase ztroskotali, ale na Samou dopluli, po 122 dnech plavby urazili 10 000 km (o tisíc více než urazilo Thorovo Kon-Tiki), což byl světový úspěch. Zároveň to potvrdilo Heyrdahlovu hypotézu a migraci pra-Inků přes Tichý oceán.

Roku 1962 se odstěhoval do USA, konkrétně do Nevady, kde se ve svých 57 letech oženil, samozřejmě s Českou, co utekla z Brna už za protektorátu. Eda se bavil už jen tím, že ke svým cestopisným filmům dodělával svoji hudbu.

Těž si od půlky 80. let dopisoval s Miroslavem Zikmundem, že by rád své fotografie, libreta, noty a filmy věnoval Československu. Když Eda roku 1991 zemřel, byl pochován ve svých rodných Zlonicích. Manželka Nina dle Edova přání věnovala jeho pozůstalost Česku. Vytvoření revidovaného archivu a nabídku do muzeí včetně převozu 11 000 kg kontejneru dirigoval sám pan Miroslav Zikmund, peníze dalo Ministerstvo kultury. Velkou podivností bylo, že o jeho práci žádné muzeum nemělo zájem. Pouze ze Zlína se ozvali, věděli, protože Eda ještě ve 30. letech složil pro Baťu hudbu k 11. krátkometrážním filmům.

Eda se chtěl znovu do Čech vrátit, ale až za svobodnějšího režimu. To se mu však už nepovedlo. Edo, čest tvé památce!

Nájezd,

Foto: wikipedia.cz, tiscali.cz

**KVÍZ: Poznej české město
V MAŠLI**